

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Mauritium, etiam post mortem, in suis adhuc punitum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

MINE, ET IUDICIA TVA IVSTA SVNT. Minora & pauciora sunt iudicia tua, quàm scelera mea.

VIII.

Quæ etiam tantò æquius ferēs, quantò leuiorēs sunt tuæ, quàm Mauritij Imperatoris pœnæ. Post illum occisum, Anno quinto, Phocas multos Mauritij amicos necavit, & cremavit. Constantinum cum tribus filiabus in portu Eutropij, ubi & Mauritius fuerat occisus, capitibus truncavit: multos quoq; insignes viros de Palatio, & inferioris Ordinis innumeros interfecit. Ad eò vnus Mauritij facinus in multorum supplicia, etiam post necem illius, recludavit. *Fama obtinet, ait idem Cedrenus. Theodosium Mauritij F. ad Chosroen Legatum, missus à Phoca ministris Nicææ captum, iussuq; necari, cum ad locum, cui nomen est Leucate, pervenisset. Theodosium porrò petivisse, ut prius quàm necaretur, divinis impetrari posset mysterijs. Quod postquam impetrauerit, actus DEO gratijs, lapidem à terra sustulisse, eoque ter pectus suum percussisse, ita orantem: Domine IESU Christe tu scis, me nulli hominum injuriam fecisse: nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia. Hac fato caput fuisse amputatum.* Vides iterum, mi bone lector, in filio Mauritij, bonum de diuinis iudicijs documentum. Astabat iam carnifex stricto nudatoque ense innocenti: quid ille? an DEVM crudelem vocavit, ut qui necari sinat innocentem? nequaquam; sed in Spartam, immò Christianam illam vocem erupit, inquit: *Nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia.* Non degener à patre filius. Utinam & tu, Lector, & ego tecum hanc breuem orationem disceremus, ut quidquid nobis contingat, semper dicamus ad DEVM: *Nunc ergo mihi eueniat, ut tua iubet potentia, immò clementia: quia cum nos Mauritio grauius peccemus, leuius punimur.* Sunt enim, qui non tantùm milites non redimunt, sed etiam produnt: quid dico milites? totas prouincias, totos populos, tota regna; & quidem per tot annos. In exemplum appono, quæ Famianus Strada de Margareta Belgij Gubernatrice, apud Regem Hispaniarum conquerente, his verbis refert. *Illud quidem admirata est; ea qua ad Regem arcandè ipsa perscripsit. in Epistola Egmontij disertè omnia reperisse. Queritur propterea cum Rege quòd ab eius aula hac in Belgium secreta perferrentur. Esene ex intimis ministris aliquos, ingenio aut ita incallido apertò,*

Cedren. in
Phoca.

Famian. Stra.
da de bello
Belgico. dec.
1. lib. 5 An
1566. pag. 254

ut hec imperij arcana extrahi sibi ex ore, ex manibus patiantur? aut ita malo ac perfido, ut abdita queque consilia Principis, eius hostibus patefaciant? Sibi quidem constare, multa litterarum exemplaria, aliquo etiam autographo, qua a duobus jam annis ad Regem miserat, in manus Belgarum procerum deuenisse: quantâ cum pernicie negotiorum? quantâ cum iacturâ Regia dignitatis? Orare proinde Regem, ut videat, qua in posterum scribantur ad se littera, aut igne corrumpantur, aut per explorata fidei ministros clam ceteris afferrentur. Et tamen compertum habeo, post hac gloriatum esse Oranium apud Cbristophorum Assouillium, nullum prodire è Regis ore verbum, seu priuatè, seu publicè, quin ad eius aures in Belgium fideliter offeratur. Hanc porrò intimam scientiam magnâ quidem sibi pecunia summâ comparari, sed nusquam ara fructuosius impendi. Quippe hanc esse Principum Philosophiam, consiliorum secreta rimari: natura verò abdita otiosis relinquit. Quod si ita est; & quid vsquam inaccessum pecunia imperviumq; fuerit, quando prudentis adeo circumspeliq; Regis aula à priuatis hominibus emi potuit? Quod factum est in Hispania, an non putemus, fieri potuisse, immò factum esse in Germania? Numquid hostes nostri de similibus rebus sunt gloriati? Numquid & plurimi, qui sunt ex nostra parte, sæpius auditi sunt dicere: Fieri non posse, ut non sint apud nos proditores, per quos omnia nostra arcana consilia, vel certè plurima emanent, & ad hostes perferantur? aut res nostra toties destruat? Ego neminem volo accusare, nec cupio facere de quoquam vel minimam suspicionem. Illud audeo affirmare, supra Mauritium, utique eum peccare, qui talis est. Et melius fore ei homini, si natus non esset. Neque enim tantùm tot egregios milites, immò exercitus morti exposuit, sed tot vrbium ciues, tot pagorum habitatores afflixit, quin etiam tot prouincias est depopulatus. Enimuerò tot millia animarum, fidem ipsam Catholicam, Christum ipsum, Iuda peior, vendidit. Quale ergo supplicium meruit? An Deus est iniustus, si illum sinat mori impœnitentem, & in flammis proijciat sempiternas? Nec est, quòd suspicemini, & alios accusetis. Vnusquisque peccator seipsum prodit diabolo. Et cùm non tot millibus aureorum, sed exigua elemosyna animam suam posset redimere ex hostis Tartarei seruitute, obo-

556 Cap. LI. Diuini iudicij aequitas, etiam in Phoca Imperatore, lum, teruncium, panis frustum pauperi esurienti non vult expendere. Quid ergo mirum, si Deus illius misericordiã non tangatur, qui sui ipsius non miseretur?

CAPVT LI.

Diuini iudicij aequitas, etiam in Phoca Imperatore, alijsq; Principibus violenter occisis, manifestatur.

I.

Vãm iusta fuerint in Mauritium, totamque eius domum iudicia Dei, vidimus; scire iam quis cupiet, quid autem Phocã tyrannidem inuadenti, & exercenti, ex iudicio Dei contigerit? tum etiam, cur Deus eiusmodi, in Mundo finat esse Imperatores, aut Principes? Responſionem ex eodem Cedreno dabimus. Atque, vt æquitas diuina tantò fiat illustrior, Phocas ipse priùs describendus, suisque coloribus depingendus est. Phocas Imperium accepit Anno Mundi 150. CIO, XCD. à Christo nato 10XCV. & tenuit per octennium, factus de centurione Imperator. Statura fuit mediocri, deformis, terribilis aspectu, rubente capillo, supercilys coeuntibus, mento raso, cicatrice in mala notatus, qua ipso irascente denigrabatur: vinosus, mulierosus, sanguinarius, rigidus, in dicendo ferox, a miseratione alienus, moribus feris, hereticus. Vxor eius Leontia iisdem fuit moribus pradita. Illius atate omnis generis mala in humanum genus quasi exundarunt. Nam & hominum bestiarumq; mortua est immensa multitudo: & terra fruges negante, fames; tum grauissima pestes oborta sunt: hiemeq; fuerunt adeò saua, vt congelauerit mare, ac pisces perierint. Cùm Phocas Circensiu ludos edidisset, ac sub vesperam vino se ingurgitasset, & tardius rediret, clamauit populus: Exorere Phoca, cumq; non statim ad spectaculum procederet, vociferati sunt: Rursus vinum bibisti, rursus mentem amisisti? Ob quod conuicium insania correptus multis membra pracidit, multos necauit. Inter quos & Theodosiã inuocentẽ Mauritiũ F. & viduam Imperatricẽ Constantinã Augustã, quæ frustra cū tribus suis filiabus in templũ profugit, nec factis secura fuit in monasterium conclusa. Nam ita tractata est a tyranno, vt vel hinc tyrannus posset appellari. *Fama obinet, ait Cedrenus, aliò supra citatus, Theodosium, Mauritiũ F. ad Cosroem lega-*

Georg. Cedren. in Phoca.